

# РЕШЕНИЕ

№ 24722

гр. София, 19.06.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.05.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Десислава Корнезова

**ЧЛЕНОВЕ:** Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2397** по описа за **2026** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Напоителни системи“ ЕАД, представлявано от С. Д. Д., подадена чрез процесуален представител адв. П. В., срещу решение № 4244 от 26.11.2025г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 121-и състав, постановено по нахд № 11546/2025г.

В касационната жалба са въведени твърдения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон.

Излага се, че необосновано е прието, че АУАН и НП отговорят на изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН, защото в тях не е била посочена датата, мястото на извършване на нарушението и неговата индивидуализация. От събраните доказателства не можело да се обоснове категоричен извод, че на язовир „П.“ липсвала изградена локална система за оповестяване (ЛСО), осигуряваща ранно предупреждение на персонала, компетентните органи и населението. Съдът не е обсъдил доводите на дружеството и доказателствата в тяхната взаимовръзка и пълнота. Неправилно е бил определен и субекта на отговорността.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. П. В., моли да бъдат отменени решението и наказателно постановление № НП-ПБЗН-СД0-ЗН-1/08.07.2025г. на директора на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ /СДПБЗН/. В условията на евентуалност е заявено искане за приложение на чл.28 ЗАНН и чл.95, ал.3 ЗЗБ. Претендира се и присъждане на направените разноски, представляващи заплатен адвокатски хонорар в размер на

сумата от 659, 57 евро.

Ответникът – директор на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, чрез процесуален представител юрк. К. К. е депозирал писмени бележки на 22.05.2026г., в които се посочва следното: Решението било правилно и мотивирано, постановено въз основа на събрания доказателствен материал. Не били допуснати съществени процесуални нарушения, а наказанието е било наложено за осъществен състав на административното нарушение, което било доказано от обективна страна. Чрез потвърждаване на наказателното постановление, СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, без наличие на касационни основания, които да обуславят неговата отмяна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 4244 от 26.11.2025г., постановено по нахд № 11546/2025г. на СРС, НО, 121-и състав е било потвърдено наказателно НП-ПБЗН-СД0-ЗН-1/08.07.2025г. на директора на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ /СДПБЗН/, с което „Напоителни системи“ ЕАД на основание чл.95, ал.1 ЗЗБ е била наложена имуществена санкция в размер на сумата от 1 000, 00 (хиляда ) лева за нарушение по чл.35, ал.3, т.5 и ал.6 ЗЗБ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал показанията на свидетелите И. Р. В., И. Т. И. както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалният закон, като е доказано извършването на деянието по чл.35, ал.3, т.5 и ал.6 ЗЗБ, поради което законосъобразно е била ангажирана отговорността на „Напоителни системи“ ЕАД. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали правилно са приложени относимите материалноправни норми.

Констатирано е било, че на 13.05.2025г. обект- язовир „П.“, разположен в землищата на [населено място] и [населено място], м. „Лъката“, Столична община, район „П.“, с ползвател „Напоителни системи“ ЕАД, няма изградена локална система за оповестяване (ЛСО), осигуряваща ранно предупреждение на персонала, компетентните органи и населението. Съставен е бил АУАН № ПБЗН-СД0-19-1/10.06.2025 г. за нарушение на разпоредбите на чл.35, ал.3, т.5 и ал.6 ЗЗБ. Въз основа на този акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № НП-ПБЗН-СД0-ЗН-1/08.07.2025г. на директора на СДПБЗН.

Настоящата инстанция приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда

единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на акта, т.е. дали са спазени материално и процесуалноправните разпоредби на закона, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

Споделят се съображенията на СРС, НО, 121-и състав, че в хода на административнонаказателното производство не са извършени нарушения със съществен характер, които да са ограничили или накърнили упражняването на правото на защита на „Напоителни системи“ ЕАД. Доказано е авторството на деянието и обективните му признаци. Язовир „П.“ е предоставен за ползване на „Напоителни системи“ ЕАД на основание § 4, ал.2 от ПЗР на ЗВ, със заповед № РД09-161/07.03.2011 г. на министъра на земеделието и храните, изменена и допълнена със заповед № РД09-342/27.05.2014 г. и заповед № РД09-985/22.12.2017г., поради което дружеството се явява надлежен субект на конкретното нарушение. Направена е индивидуализация на нарушението, чрез посочване на датата, мястото където е извършено, спазен е бил и срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН, който е три месеца от откриване на нарушителя /в случая той е открит на 13.05.2025г., а АУАН е съставен на 10.06.2025г./. Срокът по чл.52, ал.1 ЗАНН е инструктивен, а не преклузивен, като давностният срок за издаване на НП по чл.34, ал.3 ЗАНН /шестмесечен от съставяне на АУАН/ също е спазен.

Правилно СРС е установил, че наказателно постановление № НП-ПБЗН-СД0-ЗН-1/08.07.2025г. на директора на СДПБЗН е издадено в съответствие с материалния закон, като развитите в тази връзка мотиви са обосновани, а формираните правни изводи са в корелация с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Правилно е прието, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.35, ал.3, т.5 и ал.6 ЗЗБ, поради което и законосъобразно е ангажирана отговорността му. Безсъмнено е установено, че за язовир «П.», ползвателят не е изградил локална система за оповестяване за осигуряване на ранно предупреждение на персонала, компетентните органи и населението. Строежите по чл.137, ал.1, т.1, б.„д“ ЗУТ, са такива първа категория и представляват хидротехнически съоръжения, криещи опасност от наводнения, в т.ч. големи язовири и язовири от първа степен на потенциална опасност и прилежащите им съоръжения. Язовир „П.“ е именно от тази първа категория строеж, защото е класифициран от „първа степен на потенциална опасност“ по реда на чл.141б от Закона за водите. Той е комплексен и значим язовир, включен в Приложение №1 към чл.13, ал.1 от Закона за водите- публична държавна собственост с предоставени права на управление на Министерството на земеделието и храните. Констатациите на актосъставителя И. Р. В. се потвърждават и от данните, съдържащи се в писмо изх. № 5290р-19672/09.10.2025г. на директора на Дирекция „Комуникационни и информационни системи“- МВР, че за язовир „П.“ не са били подадени документи за проектиране, съгласуване и изграждане на локална система за оповестяване. Установеното по надлежния ред нарушение, правилно е подведено под санкционната разпоредба на чл.95, ал. 1 ЗЗБ, а наказанието „имуществена санкция“ от 1 000,00 (хиляда) лева е в минимален размер.

Действително осъществилата се фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събрания по делото доказателствен материал, като същата е подведена под релевантните по време, място и лица разпоредби. Не може да се приеме, че липсва описание на деянието и на обстоятелствата, при които е извършено, така че това да бъде квалифицирано като неизпълнение на изискванията на чл. 42, ал. 1, т.4 и чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН. Очертани са основните елементи на съставомерното по чл.6 ЗАНН деяние, което кореспондира със събрания писмен

доказателствен материал – неизградена локална система за оповестяване за осигуряване на ранно предупреждение на персонала, компетентните органи и населението.

Софийски районен съд е изложил кои факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване приема за установени и на каква доказателствена основа. Не са били игнорирани доказателствените искания на касатора. Въззивният съд е изпълнил задълженията си, произтичащи от разпоредбата на чл. 339, ал. 2 НПК, като е отговорил изчерпателно на всички възражения на защитата, ясно е посочил кои свидетелски показания и писмени доказателства кредитира и поради какви причини. Въззивният съд е анализирал относимите доказателства, в т.ч. и показанията на свидетелите И. Р. В. и И. Т. И., които възпроизвеждат елементите на нарушението без неточности и в необходимата детайлност. Обективизираното в АУАН не се опровергава от събрания и проверен по делото доказателствен материал, напротив – потвърждава се.

Настоящата инстанция подкрепя и споделя съображенията, които са водили СРС да приеме, че нарушението не представлява „маловажен случай“ по чл.95, ал.3 ЗЗБ. Обстоятелството, че същото е извършено за първи път, не може да обуслови по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, тъй като се касае за язовир от „първа степен на потенциална опасност“, поради което следва стриктно да се изпълняват мерките осигуряващи защита на живота и здравето на населението. При условията на чл.221, ал.2 от АПК, съдът препраща към мотивите на решението, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

В заключение, решението е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на делото, в полза на ответника се присъждат разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. К. К., които се определят в размер на сумата от 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента), съответстващи на 130,00 (сто и тридесет) лева, на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4244 от 26.11.2025г., постановено по нахд № 11546/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-и състав.

ОСЪЖДА „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ с адрес: [населено място], [улица], сумата от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента) на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.